

סמל ימני

אן ליטני

אינטיפאדה במצודה

השבוע היו כבר הסימנים הברורים לאינטיפאדה חדשה. הליכודניקים נגד כנופית הארבעה - שמיר, ארנס, מרידור ואולמרט. ההתקוממות פרצה בשני מוקדים - במנהיגות מבילים אריק, לוי (כשארק בחו"ל), ביבי בגימגומי אכזבה ומודעי. אך גם מלמטה החלה ההתקוממות, ומעבר לשיחות הממרמרים במיזגון המצודה התקיימה השבוע הפגנה ראשונה של חברי-ליכוד בפתח המצודה, תוך הטחת האשמות בכנופיות הארבעה. את מירב ההתקפות ספג השר ארנס, שאיתרע מזלו ועבר בסביבה. הוא נאלץ לשמוע בראשונה במצודתו את הקריאה: בוגד!

אך, להבדיל, לדיכוי האינטיפאדה הזאת אין לכנוף פיית-הארבעה רבין והפלסטיק.

שאלתא לרבין

מעניין מדוע משתיקים את עניין מכונית-התופת, שהיתה אמורה, לפי הפירסום בישראל שלנו, להתפוצץ במרכז ירושלים. אולי משהו, שם למעלה, חושש במיקצת לדימוי הנפלא שיש היום לאש"ף?

מכך, התגלה לנו פרצופו האמיתי. כל העולם כבר הכיר בכך שאצל היהודים הכסף יענה על הכל, וזה לא משנה אם אלה שילומים במרקים גרמניים, או פיצוץ יום בדולארים של מצריים.

רבי עקיבא

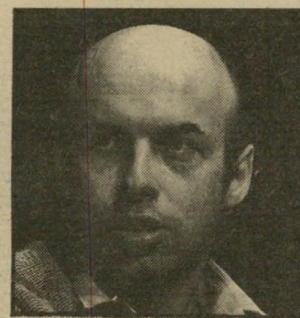
בשבוע שעבר התפרסמו באותו היום שתי כותרות. האחת בהארץ, שבה זועק עקיבא אלדר, כי "מינויו האפשרי של נתן שצ'רנסקי לשגריר באו"ם הוא פרובוקציה מיותרת בשלב זה של חידוש היחסים עם ברית-המועצות". ואילו הכותרת השנייה, שהופיעה במערב, מצטטת: "מינוי שצ'רנסקי לא יגרום שום חיכוכים עם ברית-המועצות, כשהדובר אינו ראש מחלקת-העיתונות בשגרירות הסובייטית באו"ם, אלכסנדר דיסינוב, שהוסיף, ואתם יכולים למנות את מי שאתם רוצים... אם שצ'רנסקי הוא אזרח ישראלי, ואם ממשלת-ישראל תקבל את מינויו כחוק, אזי זו זכותה של ממשלת-ישראל... לא יהיה זה נכון מצידנו למתוח ביקורת על מינוי מטעם ממשלת-ישראל... ברמת-היחסים בין ממשלות אין שום חשיבות מי יישב בראש ממשלת-ישראל או אחרת".

אמנם, רבים יטענו שראש-המחלקה אלכסנדר אינו מייצג את המדיניות הסובייטית כמו "הסובייט" טולוג הידוע" עקיבא. אולם, קריאה של שתי הידיעות הנ"ל משקפת את התופעה הנרחבת בציבוריות הישראלית: עד כמה אנו סובלים מרגש-נחיתות כלפי שאר העולם, ועד כמה אנו מוכנים להתרפס עד אבסורדוס.

ובאמת, מדוע רק אנו צריכים כל הזמן לפחד מלהרגיז משהו בעולם, ובמיוחד את "ידידתנו" ברית-המועצות הדיקטטורית, המוכרת ללא הפסק טילים וטנקים לאויבנו, ונשק לכל אירגוני-הטרור בעולם? הפיתיונים - לאלדר.



ארנס
לאן נרקיס



שצ'רנסקי
למי איכפת?



מזבארק
כמה משלמים?

קיצוניות

שאלה של לאומיות

אילו שמיר היה מקדש שטח אדמה כמו שמובארק קידש את טאבה, כבר כולם היו כותבים בשצ'רנסקי ששמיר הוא פרימיטיבי, קיצוני, פאשיסט, רוצח השלום...

אבל את מובארק כולם מבינים. הרי הוא שומר על אינטרסים מצריים, לא ישראלים...

פרס - התיקווה היחידה

מה הן השמיניות באוויר שעשה שר-החוץ, שימון פרס, מאחורי גבו של ראש-הממשלה יצחק שמיר, לעומת תרגילי-האקורבטיקה שעושה היום שר-הביטחון, יצחק רבין, לאותו ראש-הממשלה, שמיר. "הטריקים המלוכלכים", ששמיר, והציבור הישראלי בכלל, לא היו סובלים אצל החתן-הבלי תיגלאלה פרס, מתקבלים היום באהדה אנליטית המימה אצל שמיר ושותפיו, כל עוד הקוסם התורן הוא יצחק רבין, בעל האמינות הציבורית ותדמית זקיפות-הקומה, שכל-כך חסרה לפרס.

שמיר מעדיף למכור את ישראל בעטיפת צלופן בוחקת של יד שמירית חזקה, וזרוע רבינית נטויה, מאשר העטיפה הקודמת של מכירת-החיסול הזולה, פאר מעשה ידיו של פרס. המחיר, אנג, הוא אותו המחיר, וגם עליו עוד יעשו הנחה.

בינתיים ימשיך "המחנה החולמני" לשכב בבאסטסה של שמיר, כל עוד שימון היקר ימשיך לשקוע ולהיעלם במחשכי מיסדרונות משרד-האוצר. ורק כאשר המעשן העצבני יקפץ גם הוא על סוסיה-ההסכם, אולי יהיה סיכוי לעצור את עלות ההיידדרות של שמיר-את-רבין. וחוששני שלא מאהבת-ישראל, אלא משינאת פרס.

אתה הבנת את זה, שימון?

האויב - כאן ועכשיו

דן מרידור, שר-המיפטים, הבהיר במוקד האחרון כי "לא יפרט את נוהלי הפתיחה ביר, כי האויב לא צריך לדעת".

מותר לנחש כי דן לא התכוון לסורים, אלא לערביי יש"ע - ולי זה נשמע קצת מוזר: איך נותנים לאויב לשוטט כל בוקר בערי-ישראל?

במדיונו

דוני אדם איבה אתה, אבא?

אישי-עסקים גרמני

בן לאשה קאתולית

מחפש את האב

שאמו הרתה לו

1949 ב'

דוד דקל

הקרנת הסרט ועידת ואונה בסל-ווייה באה בדיוק בזמן עסר קלאסי דיטר ויוגר, אישי-עסקים גרמני צעיר, המבקש למצוא את אביו, ניצל השואה, שאותו לא פגש מעולם, ושארדיו הוא מחפש מזה עשרות שנים.

אחרי שמיצה את מרבית הדרכים האפשריות כאמצעי-הקשורת בניר יורק, מגסה כעת דיטר (39) לעשות זאת בישראל, ומקווה לאתר סוף-סוף את אביו מולידו, קורבן ואפליה בגרמניה של שנות ה-30 וה-40.

דיטר ויוגר נולד בגרמניה מיד לאחר תום מלחמת-העולם השנייה לצ'עירה גרימניה ממשפחה קאתולית אדוקה, שהוריה אסרו עליה להינשא לאב-יבנה היהודי, מוריס דרסלר, וכפו על השניים פירוד-נצח בעודה בהריון. סיפור הבן דיטר, בעל נבסר דלא-ינידי בדיבורג ליד פרנקפורט:

נולדתי ב'27 באוגוסט 1949 ב'



האם אלשררה
המישפחה התעורה

היינדהיים שברודס-גרמניה. שם אמי היה בנעוריה אלפרידה גיל. כשהייתי בן שנתיים והעבתי לוד סוט סבי וסכתי בנעוריהאוזן שלי דארמסשטאט. שם חייתי עד גיל 19. בגיל 11 אומצתי על-ידי בעלה של אמי, גרמני קאתולי, אך המשכתי לוד יות אצל סכתי. האיסור נעשה רק לצרכי הסבות סוציאליות לאמי ולבעל.

החטא הנורא. כל חי מסרידה אותי השאלה מי היה אבי, ומדוע לא יצר איתי כל קשר. אך אמי ומשפחתה מסרבים עד היום למסור לי כל פרטים עליי. הם הקימו קיר גבוה בינם לבין החטא הנורא של אמי, שתרזה ליסודי. ביני לבין אמי קיים, לכן, קשר רופף ביותר. למרות זאת הבריזה לי אחותי הגדולה, בזוג, צילום של אמי איתה, ובעצמי צילמתי במצלמת-יד תמונה של אבי, שגיליתי באחד מביקורי אצל אמי, לפני 13 שנה. בעזרת צילומים ניסיתי בשנתיים האחרונות למצוא את אבי בניירורק, עקב שמועות שכאלו הגיע לשם כפליט אחרי המלחמה. אך לשוא.

כעת אני מגסה בישראל. אולי הגיע הגנה כעולה חוש. אני פשוט חייב למצוא אותו, כי ככל שעוברות השנים, כך מסרד אותי הדבר יותר. אני רוצה למצוא אותו, ומבקש לפתח את הוודות הישירות שבי. כששואלים אותי היחס מה אני, אני אומר "יהודי" - למרות שברמניה לא קל, גם היום, להיות כזה.

מישפחה קאתולית. נוסף על השמועה שאבי כאילו התיישב בזוגנו בניירורק ועוסק בענף הסירות או הנעליים, נודע לי באחרונה שאמי הכיר רה את אבי באיזור מחנה-המעבר לפי-ליסה-מלחמה ליד היידנהיים, אחרי שאבי ניצל ממחנה-ההשמדה בשליג'רס, שבו היה עצור כעת המלחמה. האב הבא בין אבי ואמי התפתח, עד שנות-קה על-ידי מישפחתה, כשנכנסה ממנו להריון.

מחנה-המעבר שימש כמקום-דיכוח לפליטי הגאצים, שביקשו לצאת את



האב מוריס דרסלר
מי מכיר?



הבן דיטר ואשתו
אני אומר: יהודי

גרמניה לארצות-הברית, ואכן, תורו של אבי להגר הגיע, והוא עשה זאת בין דצמבר 1948 למרס 1949, כאשר אמר ריקה פתחה את שעריה לפני פליטים מסוגו.

ידוע לי שאבי כתב לאמי מאמריקה כדי להפציר בה לבוא אליו לשם, אך עקב לחצי מישפחתה, לא יכלה לעשות זאת. אז, כמו היחס, זה חטא כבד לקאתולית להיחז נשואה ליהודי באי-ווריה הכפריים של גרמניה. בעת האחרונה הגיעו אלי העתקי מיסמכים ממחנה-המעבר, הצילומים יעזרו אולי לאבי, אם הוא בישראל, ליצור עימי קשר.

מאז היחתי נער ועד היום לא הפסקתי לתכנן ולקוות למצוא את אבי באותו הימים. זה פשוט לא מניח לי, ואם משהו בארץ יכול לעזור - אודה לו מקרב-לב.

* מחנה VOITH (אח"כ מחנה-העק רים מס' 320) ליד העיירה היידנהיים באיזור אולם ברוס-גרמניה.